

Referitor:

“ARGUMENTE PENTRU PĂSTRAREA OFICIULUI NAȚIONAL AL REGISTRULUI COMERȚULUI ȘI A OFICIILOR REGISTRULUI COMERȚULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALE ÎN SUBORDINEA MINISTERULUI JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI (Respingerea Plx 524/2008)” - autor avocat Daniel Bărbulescu, Deputat PD-L Slatina

Regretăm că suntem nevoiți să contrazicem un specialist în drept - avocat de profesie, așa cum se prezintă domnul deputat Daniel Bărbulescu - dar respectul pentru adevăr și lege ne obligă să răspundem astfel:

Avem o întrebare retorică:

Este moral și corect pentru un deputat a cărui mamă este Director al Oficiului Registrului Comerțului din județul Olt să aducă argumente (chiar legale de ar fi acestea și nu alături de lege, așa cum sunt cele invocate de dl. deputat-fiu), vizând menținerea unei sinecuri pentru mama sa??!

Dl. deputat cunoaște atât de bine proiectul de lege, încât nici măcar nu știe care este nr. PL pe care-l atacă. Nu este vorba de PL.X. 524/2008, ci de **PL.X. 624/2008 !!!**

Cu referire la pct. 1:

„Aspecte privind constituționalitatea”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu	Răspuns
Nu sunt întrunite condițiile art. 115 alin. 4, din Constituție întrucât nu există „o situație extraordinară” care să justifice modificarea structurală a registrului comerțului.	Domnul avocat, deputat-membru al Comisiei Juridice a Camerei Deputaților, nu observă că disp. art. 115 alin. 4 din Constituție invocate Domnia Sa se referă la ordonanțele de urgență. Se confundă tipul de act normativ! Aici vorbim de o inițiativă legislativă a unui grup de deputați PSD, PNL, UDMR și Grupul

minorităților și nu de o O.U.G., așa că nu este necesar să se justifice “o situație extraordinară”!?!

Cu referire la pct. 2:

„Se încalcă disp. art. 136 alin. 4 din Constituție” :

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu	Răspuns
<p>Măsurile ar avea ca efect concesionarea acestui serviciu public de interes general, prin transferul în gestiunea camerelor de comerț cu nerespectarea principiilor egalității de tratament, transparenței și proporționalității pe care, potrivit interpretării Curții Constituționale, trebuie să se bazeze concesionarea unui serviciu public.</p> <p>S-ar proceda la atribuirea directă a unui monopol de stat către entități private, fără o motivație tehnică și economică, cu consecința regresului semnificativ al serviciului public din toate punctele de vedere, respectiv al prestării serviciului, administrativ, metodologic și tehnic.</p>	<p>Dispozițiile art. 136 al. 4 din Constituție se referă la faptul că bunurile proprietate publică pot fi date în condițiile legii organice în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică (așa cum este Camera de Comerț și Industrie a României) și sub nici o formă dispoziția invocată nu se referă la „concesionarea unui serviciu public” !?!</p> <p>În același sens - nici nu se putea altfel - s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin decizii definitive și obligatorii (603/2003; 545/2006; 609/2007).</p>

Cu referire la pct. 3:

„Aspecte care aduc atingere dreptului comunitar în materie”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu	Răspuns
<p>S-ar contraveni directivei 2003/58/CE cu privire la procedura de înregistrare electronică. Aceasta ar anihila progresele realizate deja prin sistemul de formulare electronice inteligente care este implementat la nivelul tuturor oficiilor</p>	<p>Directiva 2003/58/CE nu recomandă cine anume administrează înregistrarea societăților, ci doar respectarea modalităților de înregistrare fie “pe suport de hârtie” fie “pe cale electronică” și nu înțelegem cum se aplică</p>

registrului comerțului. Nu se asigură un sistem de garanții privind implementarea obligațiilor ce decurg din standarde europene în privința publicității în termene legale și a celor privind funcția de control al statului în acest domeniu, punându-se sub semnul îndoielii capacitatea acestuia de a răspunde obligațiilor ca stat - membru al Uniunii Europene.

această Directivă în Italia, în Luxemburg, în Olanda (!?!), acolo unde Registrul Comerțului este administrat de Camera de Comerț?? și nu s-ar putea aplica în România.

Directiva 2003/58/CE din 15 iulie 2003 modifică Directiva 68/151/CEE a Consiliului în ceea ce privește obligațiile de publicitate ale anumitor forme ale societăților comerciale și nu privește în niciun fel susținerile din materialul prezentat de dl. deputat deoarece Directiva 68/151/CEE se modifică astfel: (6) „În contextul actualizării respective și fără a aduce atingere condițiilor și formalităților esențiale stabilite **de dreptul intern** al statelor membre, societățile comerciale ar trebui să poată alege a depune actele și informațiile solicitate pe suport de hârtie sau pe cale electronică”. Dar, atâta timp cât în prezent funcționează un anume instrument, acela va funcționa și în continuare indiferent de cine administrează activitatea Registrului Comerțului.

Cu privire la pct. 4:

„Taxe și tarife pentru operațiunile efectuate”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu

Noțiunea de taxă nu poate fi folosită pentru a desemna prețul unui serviciu prestat de o entitate privată cum este Camera de Comerț. Taxele fac parte din

Răspuns

Taxa este prețul unui serviciu public stabilită prin act normativ. Taxele ce se percep la Registrul Comerțului sunt anterioare anului 2002 (când Registrul

categoria veniturilor bugetare și reprezintă plăți efectuate de persoanele fizice și juridice pentru serviciile prestate acestora de către instituții publice. Prin urmare sumele colectate cu acest titlu nu pot constitui surse de finanțare a unei entități private.

Comerțului funcționa la Camera de Comerț) și sunt stabilite prin Hotărâre de Guvern. Taxele pot fi încadrate - funcție de voința legiuitorului, atât la „veniturile bugetare”, cât și la „veniturile proprii”.

Noțiunea „taxă” (conf. DEX ed. 1998) reprezintă “o sumă de bani care se plătește în schimbul unor servicii publice” și poate fi folosită pentru a desemna prețul plătit pentru un serviciu, indiferent cine îl execută.

Cu privire la pct. 5:

“Acordarea folosinței gratuite a bunurilor achiziționate de Oficiul Național al Registrului Comerțului și Oficiile Registrului Comerțului Teritoriale”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu

Bazele de date și bunurile Oficiului Național al Registrului Comerțului și Oficiului Registrului Comerțului Teritorial nu pot trece în folosința gratuită a Camerelor de Comerț.

Răspuns

*Afirmația pură și simplă nu este un argument. Bazele de date și bunurile la care se face referire au fost preluate în octombrie 2002 pe bază de Protocol de la Camerele de Comerț și trecute în folosința Ministerului Justiției. Proprietatea acestora nu a fost trecută prin nici un act translativ de proprietate în proprietatea Ministerului Justiției. OUG 129/2002 (ulterior Legea 505/2003) a prevăzut DOAR trecerea activității serviciului public de ținere a Registrului Comerțului prin preluare de la Camerele de Comerț la Ministerul Justiției și în nici **un caz** nu a transferat legal proprietatea bazelor de date și a bunurilor aparținând Camerei de Comerț, ci le-a preluat Ministerul Justiției*

“în folosință” pe care acum nu ar face decât să le restituie spre folosință aceluiași oficii ale Registrului Comerțului.

Cu privire la pct. 6:

“Aspecte privind oportunitatea”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu

- organizarea serviciilor publice este un atribut ce revine statului, iar în situațiile excepționale în care se permite entităților private să le îndeplinească, statul este obligat să își asigure mecanisme corespunzătoare de control a activității acestora.

- Judecătorul delegat, parte a autorității judecătorești nu poate funcționa pe lângă o cameră de comerț. Legislația română nu cunoaște decât instituția delegării judecătorului pe lângă o instituție publică (sau structură în cadrul unei astfel de instituții, ex. judecătorul delegat pentru executarea hotărârilor judecătorești, judecătorul desemnat la Biroul electoral central), iar nu pe lângă o cameră de comerț.

Data fiind legătura indisolubilă a activității de verificare a legalității operațiunilor de înregistrare de către judecătorul delegat cu actul de justiție, apreciem că este necesară menținerea oficiilor registrului comerțului pe lângă tribunale.

Răspuns

Teoria „judecătorului delegat” a fost expusă în **„Unele argumente privind revenirea Registrului Comerțului în situația anterioară OUG 129/2002”** pe care Camera Națională le-a trimis către domnii deputați pe e-mail și considerăm că sunt extrem de clare.

Domnul deputat Daniel Bărbulescu a preluat motivele invocate de ani de zile la rând de către funcționarii Registrului Comerțului pentru a justifica susțineri pe lângă lege în beneficiul mamei-director.

Raportul GRECO pentru România 2005 invocat, face o singură precizare, și anume că „Registrul Comerțului funcționează în parametri normali”, ceea ce nu duce la concluzia că se impune să rămână sub autoritatea Ministerului Justiției sau că atâta timp cât a fost administrat pe lângă Camera de Comerț nu a funcționat eficient!? Ca o dovadă că a fost invers, este faptul că integrarea Cap.V de Negocieri privind Dreptul Societăților Comerciale începute în februarie 2000 s-a încheiat în noiembrie

- Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești ar fi pus în dificultate în îndeplinirea obligațiilor sale de raportare a evoluției transpunerii și implementării directivelor comunitare în materia societăților comerciale; Ministerul a avut calitatea de integrator al capitolului V de negocieri „dreptul societăților comerciale” de la începerea negocierilor de aderare în februarie 2000. În această calitate ministerul a avut obligația de a monitoriza angajamentele asumate de România la acest capitol și continuă a avea obligația de raportare a transpunerii și implementării Acquis-ului comunitar în domeniul societăților comerciale.

- nu există deficiențe în exercitarea serviciului public care să justifice modificarea structurală a acestuia; dimpotrivă au existat aprecieri negative asupra activității registrului în perioada în care acesta era ținut de camerele de comerț. În raportul Comisiei Europene de monitorizare a progreselor înregistrate de România în procesul de aderare – 2005, se apreciază că: „structurile de implementare a directivelor comunitare în materie au fost create și funcționează adecvat”. Se subliniază, însă că „registrul comerțului trebuie să-și asigure continuitatea personalului și să se pregătească pentru înregistrarea entităților legale europene”, se arată, de asemenea, că „trebuie

2001, timp în care Registrul Comerțului funcționa pe lângă Camerele de Comerț. Mai mult chiar, modelul organizării și funcționării Registrului Comerțului din România a fost folosit de experții italieni în momentul trecerii Registrului Comerțului în Italia, în 1998, de la Ministerul Justiției la Camerele de Comerț.

Argumentul “asigurării continuității personalului” este vădit explicit în dorința domnului deputat Daniel Bărbulescu de a asigura mamei sale - Director al Oficiului Registrului Comerțului la Slatina continuitatea locului de muncă și dacă s-ar putea și a venitului lunar de 15.000 / 20.000 lei.

Dizolvarea pe calea justiției a societăților comerciale care nu au depus situațiile financiare anuale a fost o campanie începută la începutul anului 2002 când Oficiul Național al Registrului Comerțului era administrat de Camera de Comerț.

continuate eforturile de îmbunătățire atât a raportărilor financiare a societăților românești, cât și a supravegherii eficiente a societăților care nu se conformează prevederilor legale”. Este de menționat campania de asanare a mediului de afaceri prin solicitarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, conform art. 237, alin. 1, lit. b, din Legea 31/1990/R a dizolvării societăților comerciale care nu au depus la registrul comerțului situațiile financiare anuale. Raportul de evaluare al GRECO pentru România – 2005 a reținut că registrul comerțului a fost transferat de la camerele de comerț la Ministerul Justiției în 2002, pentru a consolida caracterul public al registrului. Persoanele intervievate de experții GRECO au confirmat că registrul funcționează mult mai eficient după transferul Ministerul Justiției.

Ref. pct. 7:

“Există solide argumente de drept comparat în favoarea menținerii actualului statut al Oficiului Național al Registrului Comerțului”:

Argumente - dl. avocat Daniel Bărbulescu

În studiul recent realizat de Grefa Tribunalului Comercial din Paris a fost relevat faptul că în douăzeci și două de state membre ale Uniunii Europene, registrul comerțului este ținut de o instituție publică, doar în două state membre optându-se pentru gestionare în

Răspuns

Domnul Deputat a auzit ceva despre cum stă chestiunea cu Registrul Comerțului în Europa și încercând să-și explice încurcă lucrurile. Astfel:

- Registrul Comerțului funcționează sub autoritatea Ministerului Justiției în doar: Austria, Cehia, Estonia, Grecia, Letonia,

sistem cameral, dar și în această situație camerele sunt fie instituții publice, fie controlate de o instituție publică.

Astfel:

a) în regim de instituție publică, registrul funcționează în Austria, Bulgaria, Cehia, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Slovenia, Polonia, Ungaria (în subordinea Ministerului Justiției sau a tribunalelor); în Belgia, Danemarca, Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia (în subordinea altui minister, de preferință al economiei sau finanțelor);

b) în Italia, camerele de comerț sunt instituții publice în cadrul administrației publice locale;

c) În Olanda, camerele de comerț se află sub controlul Ministerului Afacerilor Comerciale, care îi și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli,

d) Un caz particular este Bulgaria, unde înregistrarea operatorilor economici se face într-un registru ținut de tribunal, dar există și un registru al comerțului, în care înregistrarea este opțională și nu obligatorie, ținut din proprie inițiativă de sistemul cameral, organizat conform acelorași principii cu al celui din România.

Apreciem că trecerea serviciului public de ținere a registrului comerțului la camerele de comerț, va

Lituania, Polonia, Ungaria, Slovenia;

- în Bulgaria este un sistem mixt: tribunale și Camere de Comerț;

- în Germania și Franța funcționează pe lângă greva tribunalelor comerciale, grefierii desfășurând o activitate de drept privat (așa cum la noi sunt notarii, executorii judecătorești, experții, cadastrisții etc.);

- în alte țări ca Danemarca, Finlanda, Anglia, Irlanda, Suedia etc. în subordinea altor instituții: agenții, ministere, organizații neguvernamentale etc.,

- în Olanda, Italia, Luxemburg, (unde Registrul Comerțului este în administrarea Camerei de Comerț, deși este sub autoritatea Ministerului Justiției), este administrat de Camerele de Comerț.

Și apoi este o chestiune care privește dreptul intern al fiecărei țări.

Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizii diferite definitive și general obligatorii (603/2003; 545/2006 și 609/2007) că **“Registrul Comerțului poate funcționa în sectorul public sau privat funcție de voința legiuitorului cu respectarea prevederilor Constituționale privind adoptarea unei legi organice întrucât în prezent Legea 26/1990 cu modificări, este lege organică”**.

Aprecierile finale ale Domnului Deputat nu au niciun suport logic și nu se

afecta negativ următoarele aspecte:

- caracterul unitar al registrului comerțului și aplicarea unitară a dispozițiilor legale, a taxelor și tarifelor percepute pentru operațiunile efectuate; din experiența anterioară trecerii la Ministerul Justiției, apreciem că Oficiul Național al Registrului Comerțului nu va putea fi susținut financiar, astfel încât nu va putea asigura îndrumarea metodologică necesară funcționării unitare a registrului comerțului. De asemenea, camerele de comerț nu vor putea asigura dotarea uniformă necesară pentru funcționarea unitară a registrului comerțului,
- nu s-ar mai realiza arhivarea electronică a documentelor – cerință impusă de Uniunea Europeană,
- buletinul procedurilor de insolvență – publicație ce a devenit un instrument deosebit de util pentru mediul de afaceri fiind editată și difuzată în format electronic de Oficiul Național al Registrului Comerțului,
- primirea on-line a documentelor comercianților în vederea înregistrării în registrul comerțului și de eliberare în formă electronică a documentelor (cerință expresă a Uniunii Europene),
- obținerea cazierului fiscal,
- primirea situațiilor financiare

bazează pe niciun argument serios și întemeiat legal, deoarece tot ce susține Domnia Sa sunt chestiuni care nu se pot modifica, indiferent dacă acest ONRC va funcționa ca până în 2002 pe lângă Camerele de Comerț sau ca după 2003 sub autoritatea Ministerului Justiției și a tribunalelor. Modalitatea administrării ONRC nu modifică în niciun fel atribuțiile acestuia!

Modifică însă statutul mamei Domnului Deputat de Slatina avocat Daniel Bărbulescu care nu va mai încasa ca Director de Oficiu al Registrului județului Slatina suma de aprox. 15.000 / 20.000 lei lunar și nu va mai funcționa ca o entitate “fără stăpân“, Oficiul Registrului neintrând sub controlul direct al comercianților pe care îi deservește și care comercianți sunt reprezentați conform Legii 335/2007 de către Camera de Comerț.

Ministerul Justiției detașat de activitatea administrativă din cadrul Registrului va putea să-și exercite funcția de supraveghere și control prin intermediul Justiției și nu ca în prezent când se autocontrolează asupra activității desfășurate de magistrații- funcționari prin magistrații-judecători. În fapt aceleași persoane!

Argumentele domnului deputat au fost copiate *ad litteram* din argumentele

(monitorizare din partea Uniunii Europene).

Ministerului Justiției constituite de funcționarii statului care din spirit de castă, interese meschine și mentalitate bolșevică nu renunță la ceea ce au acaparat pe nedrept.

Pentru conformitate,
Camera de Comerț și Industrie a României